

gekend, want alleen wanneer men met hem heeft omgegaan, komt een uitdrukking als „leuk snijdend” van zelf uit de pen. Haverman kan erg cynisch zijn, maar o wee, zoo gij hem daarin mocht willen overtreffen. Dan uit hij zijn gezonden levenslust met een hooghartige kracht, waarmee hij u in eens op uw nummer zet. Dit doet hij, trouwens, bij voorkeur. Ik heb hem een Nurks hooren noemen. Inderdaad heeft ook hij weinig „van dien kieschen terughoudenden schroom, die even bang is om te beledigen, als om beledigd te

Portret van W. G. van Nouhuys (gekl. krijttekening)
eigendom van W. G. van Nouhuys te 's Gravenhage.

worden.” Maar zoo een bezoek van hem aan wie hun lune de miel leven een bezoeking moet lijken, en kameraden hem ongetwijfeld niet zullen binnenroepen wanneer zij pas met lust, in emphase, aan een nieuw schilderij begonnen zijn; wie wat is versuft geraakt door de lectuur van *Johannes Viator* of van neo-botticellische kunstkritieken, keert onder de bekoring van Haverman's vernuft in een ommezien terug in het frissche leven, bewonderend daarbij de gezonde belangstelling welke hij heeft voor het mooie en goede dat ook in deze overdrijvingen is, zich verbazend over de belezenheid, de